

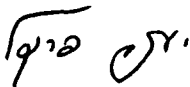
הריני מתכבד להגיש בזה את הדין וחשבון של בנק ישראל לשנת 1992, לפי סעיף 59 לחוק
בנק ישראל, התשי"ד-1954.

הדוח הוכן על ידי מחלקת המחקר של בנק ישראל, והוא כולל חומר וניתוח המתבססים
על נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ועל נתונים מוניתריים הנאספים בבנק
ישראל. בדוח זה נסקר, לראשונה, ענף השירותים העסקיים, שבעבר לא היה לו בסיס
נתונים מהימן.

בשנת 1992 נמשך הגידול המהיר של הפעילות הכלכלית, שאפיין את המשק בשנתיים
הקודמות, ושיעור האינפלציה ירד ירידה משמעותית – אולם שיעור האבטלה נשאר גבוה
ואף עלה. לאחר שנתיים שבהן נשענו הגדלת הפעילות והתעסוקה על הרחבת הבנייה
למגורים, נטל סקטור היצוא את תפקיד המוביל. הרחבת הפעילות נתמכה בשיפור
התנאים החיצוניים שבפני המשק, בהגדלת רווחיותו של הסקטור העסקי בשנים
האחרונות, ובגידול מלאי ההון העסקי. גידול הפעילות לא לווה בפגיעה ביציבות בתחום
הפיסקאלי ובמאזן התשלומים, ואף נמשכה הירידה של משקל החוב הציבורי והחוב
החיצוני בתוצר.

על רקע התפתחויות אלה נדרשת המדיניות הכלכלית לפעול ביתר שאת להרחבת בסיס
התעסוקה בדרך שתבטיח את עלייתו של המשק על מסלול צמיחה בת-קיימא. שלושת
היסודות לכך הם: (א) שינויים במבנה התקציב – הקדשת משאבים רבים יותר להשקעות
בתשתית, והפחתת המסים על המגזר העסקי. (ב) המשך תהליך הרפורמות הכלכליות
והגברתן בכיוון של הפחתת השליטה והבעלות הציבורית, הגברת התחרותיות בשווקים
השונים והגמשת שוק העבודה. (ג) הבטחת אווירה של יציבות כוללת בתחום התקציב,
בתחום המוניטרי ובתחום מאזן התשלומים, כדי לספק את התמריצים הנכונים
למשקיעים המקומיים והזרים. התמדה בדרך זו תבטיח שיפור בתפקודו של המשק,
הגדלת ההשקעות, הגברת התעסוקה וקליטה נמשכת של עלייה בתהליך צמיחה מאוזן
לאורך זמן.

בכבוד רב,

פרופ' יעקב פרנקל
נגיד בנק ישראל

ירושלים, י"א בסיוון התשנ"ג
31 במאי 1993